

Калаченкова Катерина Олександрівна,

*кандидатка юридичних наук, доцентка,
доцентка кафедри господарського та адміністративного права
Донецького національного університету імені Василя Стуса,
м. Вінниця, Україна*

Павлюченко Юлія Миколаївна,

*докторка юридичних наук, доцентка,
доцентка кафедри господарського та адміністративного права
Донецького національного університету імені Василя Стуса,
м. Вінниця, Україна*

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДНОСИН У ГАЛУЗІ ЗВ'ЯЗКУ

Статтю присвячено проблемам правового забезпечення відносин у галузі зв'язку. Висвітлено сучасний стан правового забезпечення відносин у галузі зв'язку та зроблено кроки щодо розроблення напрямів для його удосконалення.

Акцентовано увагу на тому, що збільшення ролі та значення галузі зв'язку в усіх сферах життєдіяльності суспільства та державного управління вимагає удосконалення законодавства України в зазначеній галузі.

У статті проаналізовано процеси адаптації законодавства України до права ЄС та зроблено висновок, що сьогодні пройдено певний шлях до наближення законодавства України до права ЄС у галузі зв'язку (сфері електронної телекомунікації та сфері поштового зв'язку) для усунення системних непорозумінь, оптимізації розробки та прийняття відповідних галузевих законопроектів і забезпечення інтегрування у світові інформаційно-телекомунікаційні мережі, активного інвестування в галузь зв'язку.

Наголошується на впливі цифровізації на всі сфери життєдіяльності суспільства та стрімкому розвитку процесу глобальної інформатизації, що призвело до необхідності удосконалення правового регулювання відносин між органами влади, суб'єктами господарювання та інститутами громадянського суспільства.

За результатами проведеного дослідження зроблено висновки, що вплив мережі Інтернет на всі суспільні відносини та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери суспільного життя та цифровізації загалом стає підґрунтям появи нових правовідносин, які вимагають спеціального регулювання.

Зроблено висновок, що для боротьби з кіберзлочинністю необхідно активізували співпрацю багатьох інституцій, як універсальних, так і регіональних. При цьому компетенції відповідних установ здебільшого дублюються, що призводить до зменшення ефективності співробітництва між державами в боротьбі з кіберзлочинністю. Механізми боротьби з кіберзлочинністю створюються за відсутності спеціального регулювання.

Ключові слова: *зв'язок, телекомунікаційні мережі, мережа Інтернет, цифровізація, е-урядування.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі соціально-економічного розвитку суспільства галузь зв'язку набуває особливої цінності, виконуючи важливу функцію комунікатора між учасниками суспільних відносин. Для сфери господарювання забезпечення ефективної взаємодії суб'єктів господарювання між собою та з іншими учасниками господарських відносин є запорукою успішності їхньої діяльності. У глобальному вимірі рівень розвитку галузі зв'язку стає однією з якісних характеристик стану національної економіки. Безперервне збільшення сукупного попиту суспільства на послуги зв'язку, активна диверсифікація нових інформаційних і комунікаційних технологій, поява все більшої кількості суб'єктів господарювання, які надають послуги зв'язку і користуються ними, зумовлює постійну увагу до питання правового забезпечення відносин у галузі зв'язку.

Водночас, не дивлячись на значну кількість нормативно-правових актів, що регулюють відносини в галузі зв'язку, вести мову про досконалий механізм правового регулювання відносин у галузі зв'язку на сьогодні передчасно. Відтак, збільшення ролі та значення галузі зв'язку для сталого соціально-економічного розвитку та ефективного державного управління актуальним залишається питання удосконалення законодавства України у цій галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових роботах до питань правового забезпечення відносин у галузі зв'язку зверталися такі вчені, як: О. А. Богущкий, О. П. Віхров, К. О. Калаченкова, Л. Д. Рейман, С. Я. Сенюта та ін. Згадані автори у своїх роботах торкаються правових проблем галузі зв'язку або побічно, або певного конкретного питання. Проте питання правового забезпечення відносин у галузі зв'язку з урахуванням комплексності та широти таких відносин потребує самостійного аналізу.

Мета цієї статті полягає у конкретизації сучасного стану правового забезпечення відносин у галузі зв'язку та розробленні напрямів для його удосконалення.

Виклад основного матеріалу. В умовах сьогодення галузь зв'язку є життєво необхідним елементом забезпечення основних потреб людини, а також необхідною умовою динамічного розвитку бізнесу. Можна констатувати, що український ринок послуг зв'язку є достатньо розвиненим та динамічним для забезпечення нагальних потреб країни (громадян, суб'єктів господарювання тощо). Проте сама галузь значно відстає від подібних галузей розвинутих країн як за обсягами, так і за рівнем технологій, що потребує врахування при удосконаленні законодавства вказаної галузі [1, с. 206].

Правове забезпечення відносин у галузі зв'язку важливе також з огляду на те, що для соціально-економічного розвитку загалом та здійснення господарської діяльності зокрема, важливу роль відіграють правила глобального інформаційного суспільства та поведження з інформацією. В цьому контексті інфор-

маційна складова набуває все більшої ваги і може бути покладена в основу формування нового принципу господарської діяльності, який можна сформулювати як забезпечення життєво важливих інтересів підприємців, споживачів та суспільства в інформаційній сфері [2].

Для повноцінного аналізу обраної теми і досягнення поставленої мети варто наголосити на тому, що галузь зв'язку є неоднорідною, охоплює сукупність мереж, суб'єктів господарювання і підгалузей. Станом на сьогодні діяльність з надання послуг зв'язку зазнала суттєвих змін, що полягають у перебудові організаційних структур відповідно до завдань ефективного функціонування в ринковому середовищі, яке вимагає широкого використання нових технологій зв'язку [3, с. 73]. З урахуванням множинності та різноманітності послуг зв'язку, суб'єктів їхнього надання та споживання, можна окреслити широке коло відносин у галузі зв'язку, які потребують правового забезпечення. Цілком слушно до таких відносин потрібно зараховувати надання електронних комунікаційних послуг, послуг поштового зв'язку; відносини у сфері електронного урядування; відносини щодо захисту інформації та боротьби з кіберзлочинністю зокрема.

Щодо першої групи відносин у галузі зв'язку, які потребують належного правового забезпечення, – відносин з надання електронних комунікаційних послуг та послуг поштового зв'язку – потрібно зазначити, що на сучасному етапі основні напрями вдосконалення законодавства галузі зв'язку впливають з Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, від 27.06.2014 р. [4] (далі – Угода про асоціацію). Економічна частина цієї Угоди охоплює основні сфери та галузі економіки, зокрема й галузь зв'язку (підрозділ 4 «Поштові та кур'єрські послуги» та підрозділ 5 «Телекомунікаційні послуги»).

На виконання Угоди про асоціацію в сфері телекомунікацій було розроблено декілька проєктів Закону України «Про електронні комунікації», проте всі вони потребували доопрацювання. Серед основних зауважень до розроблених проєктів висували те, що передбачені новації не відповідали Конституції України [5, 6]; законопроєкти передбачали слабкі гарантії захисту прав споживачів та / або недостатні гарантії ефективного державного регулювання та забезпечення справедливої конкуренції; проєкти не закріплювали ефективного механізму оскарження рішень Національного регуляторного органу, що передбачено ст. 4 Директиви 2002/21/ЄС, тощо [1]. І тільки 16.12.2020 р. Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про електронні комунікації» № 1089-ІХ, який набирає чинності 01.01.2022 р. [7] і є найбільш наближеним до права ЄС та компромісним для національної галузі зв'язку.

Щодо сфери поштового зв'язку, то у рамках адаптації законодавства України до законодавства ЄС робочою групою Мінінфраструктури у сфері поштового зв'язку розроблено план імплементації Директиви ЄС № 97/67/ЄС від 15.12.1997 р. (з доповненнями) про спільні правила розвитку внутрішнього ринку поштових послуг Співтовариства та покращення якості обслуговування. Підготовлений робочою групою план імплементації передбачав здійснення комплексу нормотворчих та організаційних заходів [8]. Водночас згідно з рішенням Уряду тимчасове застосування положень Угоди про асоціацію у сфері поштових та кур'єрських послуг було відкладене до 01.01.2016 р. Проте Верховна Рада України тільки 10.11.2020 р. отримала проєкт Закону «Про поштовий зв'язок» № 4353 [9], а 17.11.2021 р. прийняла у першому читанні проєкт закону України «Про поштовий зв'язок» у новій редакції, яка дозволяє оцінювати його як євроінтеграційний.

На підставі вищенаведеного можна зробити висновок, що на цей час зроблено перші кроки до наближення законодавства України до права ЄС у галузі зв'язку (сферах електронної телекомунікації та поштового зв'язку) з метою усунення системних непорозумінь, оптимізації розробки та прийняття відповідних галузевих законопроєктів та забезпечення інтеграції ринку послуг зв'язку у світові інформаційно-телекомунікаційні мережі, активного інвестування в національну галузь зв'язку [1].

Наступна група відносин у галузі зв'язку, які потребують належного правового забезпечення, виокремлюється з беззаперечного твердження, що у сучасних умовах галузь зв'язку справляє істотний вплив на всі сфери життєдіяльності суспільства і супроводжується стрімким розвитком процесу глобальної інформатизації та застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій, що викликають необхідність реформування майже всіх галузей [10]. Такі значні трансформації у галузі зв'язку призвели до структурних змін в економіці всього світу, наслідком яких став новий тип економіки – цифрова, яка заснована на засадах цифровізації [11].

Хоча цифровізація є повсюдним процесом, її значення має комплексний і специфічний характер, впливаючи на роль урядів і урядових установ в розробці і впровадженні нових нормативних актів. Ключовим аспектом цифровізації є її інфраструктурний характер, який перетворює вплив на ініціювання та координацію транскордонних взаємодій, робить цифрові активи легкодоступними з будь-якої точки світу, тим самим радикально змінюючи питання управління і координації під час розробки глобальної стратегії. Це зумовлює вихід на новий рівень інтернаціоналізації, що виходить за рамки фізичного рівня конкретної країни, і докорінно змінює координацію глобальної діяльності. Однак цифрові ресурси можуть стикатися з інституційними та правовими обмеженнями з боку

держав, коли фірми використовують їх в рамках транскордонних стратегій. Ці характеристики означають, що цифровізація є технологією загального призначення [12, 11].

Досліджуючи вплив факторів на рівень цифровізації світової економіки, було виявлено, що метою цифровізації є формування економічних і соціальних переваг для суспільств і спільнот [11]. Сучасні наука і технології розширили економічні ресурси, запропонували споживачам нові види товарів і послуг, забезпечили інформаційну взаємодію органів влади, бізнесу та інститутів громадянського суспільства. Це отримало назву «е-урядування».

Модель е-урядування України за архітектурою схожа з моделями інших країн. Проте Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України (<https://www.kmu.gov.ua/ua>), що має бути основою інтегрованої системи «Електронного урядування», здебільшого виконує інформаційну функцію. Основними причинами цього є невизначеність правових засад та організаційно-технічних рішень щодо забезпечення впровадження електронного врядування, відсутність єдиного підходу до застосування інструментів і механізмів організації та координації діяльності державних органів у сфері загальної інформатизації [13].

Потрібно звернути увагу на те, що сьогодні налічується понад 350 існуючих електронних реєстрів, діяльність яких регламентована щонайменше 200 нормативними та нормативно-правовими актами. Спробою узагальнити систему публічних електронних реєстрів, законодавчі вимоги до публічних електронних реєстрів, реєстрової інформації, а також принципи, організаційні, інституціональні, процесуальні та фінансові засади їхнього існування і взаємодії був проєкт закону України «Про публічні електронні реєстри» № 8602, одержаний Верховною Радою України 13.07.2018 р., який, однак, не був прийнятий. Пізніше було подано новий проєкт закону України «Про публічні електронні реєстри» № 2110, який покликаний створити правові засади виконання зазначеної місії. Саме цей проєкт було прийнято 18.11.2021 р. та направлено на підпис Президенту України 24.11.2021 р. [14].

Убачається, що впровадження електронного уряду може забезпечити більшу ефективність та економію для урядів, підприємств та громадян. Цифрові державні послуги, включно з електронною охороною здоров'я та використанням передових технологій для поліпшення державних послуг, допоможуть подолати нинішню пандемію шляхом розробки успішної стратегії, заснованої на цифровізації.

У сучасних умовах поширення впливу мережі Інтернет як складової сфери телекомунікації, на всі суспільні відносини та під впливом впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери суспільного життя та цифровізації загалом, вбачається необхідною зміна парадигми [15]. Формування та

розвиток трансграничних глобальних інформаційно-телекомунікаційних мереж стає підґрунтям для появи нових правовідносин, які вимагають спеціального регулювання, та, як наслідок, формує нову категорію права – ІТ-право [16]. Це зумовлює необхідність осмислити існуюче правове регулювання правовідносин, що формуються під впливом трансграничних глобальних інформаційно-телекомунікаційних мереж, відмежувати їх від суміжних понять, визначити їхнє місце, передбачити розвиток законодавства, сформувати доктрину.

Варто зазначити, що збільшення проникнення і використання мережі Інтернет та інформаційно-комунікаційних технологій не тільки сприяє розвитку нових сфер діяльності, а й створює загрозу підвищення уразливості інформації в комп'ютерних мережах і збільшення ризику кіберзлочинів. Це безпосередньо впливає на формування та реалізацію державної політики забезпечення кібербезпеки, привертає увагу до розроблення таких понять, як кібервійни та кіберзлочини.

У сучасній доктрині та практиці міжнародного права питання кваліфікації кібервійни залишаються спірними. Існують підходи для обґрунтування застосування норм міжнародного гуманітарного та кримінального права. Найбільш виправданою є кваліфікація кібервійни як порушення і застосування сили, а в деяких випадках – злочини агресії. Основні правила інституту міжнародного співробітництва в боротьбі з кіберзлочинністю визначають особливі принципи такого роду співпраці, криміналізацію певних видів протиправних діянь, а також інституційні механізми і нарощування потенціалу. Система міжнародної боротьби з кіберзлочинністю заснована на принципах технічної нейтральності, участі багатьох зацікавлених сторін (державно-приватного партнерства), а також еквівалентності прав людини онлайн і офлайн [17].

Прогнозується, що у майбутньому кіберзлочинність буде пов'язана з використанням інноваційних технологій. Як було встановлено на прикладі Інтернету речей, новітні технології, переважно, входять у сферу дії існуючих міжнародних угод про кіберзлочинність, але для них немає спеціального регулювання. Вбачається доцільним закріпити положення про «нові технології» в текстах міжнародних правових актів у сфері боротьби з кіберзлочинністю. Передусім це стосується Конвенції ООН про боротьбу з кіберзлочинністю, яка також повинна передбачати додатковий орган, такий як Комітет Т-СУ в рамках Конвенції Ради Європи [17].

Висновки. На підставі проведеного дослідження, можна зробити такі висновки щодо стану та напрямів удосконалення правового забезпечення відносин у галузі зв'язку:

1) зроблено перші кроки до наближення законодавства України до права ЄС у галузі зв'язку (сферах електронної телекомунікації та поштового зв'язку),

спрямовані на усунення системних непорозумінь, на оптимізацію розробки та прийняття відповідних галузевих законопроектів, на забезпечення інтеграції у світові інформаційно-телекомунікаційні мережі та активізацію інвестицій у галузь зв'язку;

2) електронне урядування потрібно розглядати як інструмент забезпечення більшої ефективності та економії для урядів, підприємств та громадян, а цифрові державні послуги – як засіб сприяння пришвидшенню задоволення потреб суб'єктів господарювання та інших учасників соціально-економічних відносин, значним кроком для впровадження якого є прийняття проекту закону України «Про публічні електронні реєстри»;

3) вплив мережі Інтернет на всі суспільні відносини та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери суспільного життя та цифровізації загалом стає підґрунтям появи нових правовідносин, які вимагають спеціального регулювання та поступового формування нового правового утворення ІТ-права;

4) для боротьби з кіберзлочинністю необхідно активізувати співпрацю в багатьох інституційних механізмах, як універсальних, так і регіональних, сучасні механізми боротьби з кіберзлочинністю створюються за відсутності спеціального регулювання.

Список використаних джерел:

1. Калаченкова К. О. Щодо питання адаптації законодавства України у галузі зв'язку. *Вплив євроінтеграції на розвиток юридичної науки в Україні*: Матеріали I Всеукр. заочної наук.-практ. конф. (м. Рівне, 27–28 квітня 2017 р.). Рівне: Національний університет водного господарства та природокористування, 2017. С. 206–211. URL: <http://nuwm.edu.ua/npi-prava/news/pidsumki-roboti-vseukrajinskoji-zaочноji-naukovo-praktichnoji-konferenciji-vpliv-jevointegraciji-na-rozvitok-juridichnoji-nauki-v-ukrajini>
2. Kalachenkova K., Melnyk S., Pavliuchenko Yu., Titova O., Kvasnytska R. Principles of Business Activity in the Context of Sustainable Development. *The Importance of New Technologies and Entrepreneurship in Business Development: In The Context of Economic Diversity in Developing Countries*: ICBT: International Conference on Business and Technology. 2021. P. 273–285. URL: <https://link.springer.com/book/10.1007%2F978-3-030-69221-6>
3. Калаченкова К. О. Щодо класифікації послуг зв'язку. *Економіка, бізнес-адміністрування, право*. 2017. Вип. № 3(3). С. 73–78.
4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Угода від 27 червня 2014 р. *Офіційний вісник України*. 2014. № 75. Ст. 2125.
5. Щодо проекту Закону України «Про електронні комунікації»: Лист Комісії з питань науки та ІТ від 22 червня 2015 р. № 119. URL: <http://www.cst.org.ua/docs/cherven1/NKRZI/21062015.pdf>
6. Висновок Головного науково-експертного управління на проект Закону України «Про електронні комунікації». URL: http://w1.l.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57401

7. Про електронні комунікації: Закон України від 16 грудня 2020 р. № 1089-IX. *Офіційний вісник України*. 2021. № 6. Ст. 306.
8. Імплементация Угоди про асоціацію з ЄС у галузі поштового зв'язку. URL: <http://ukrposhta.ua/en/implementaciya-ugodi-pro-asociaciyu-z-yes-u-galuzi-poshtovogo-zvyazku-2>
9. Про поштовий зв'язок: проєкт Закону № 4353. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70391
10. Калаченкова К. О. Щодо питання діджиталізації освіти. *Правове забезпечення соціально-економічного розвитку: стан та перспективи*: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., присвяченої 35-річчю кафедри господарського права Донецького національного університету імені Василя Стуса (м. Вінниця, 11–12 жовтня 2019 р.); наук. ред. А. Г. Бобкова, А. М. Захарченко. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2019. С. 246–248. URL: <https://dnu.sharepoint.com/portals/law/Lists/List5/DispForm.aspx?ID=119&ContentTypeId=0x0104005F6B808B2156BA4B9A600DC77FA367C4>
11. Pyroh O., Kalachenkova K. and et. The Influence of Factors on the Level of Digitalization of World. *Economies International Journal of Computer Science and Network Security*, 2021. May. Vol. 21 № 5. P. 183–191. URL: http://paper.ijcsns.org/07_book/202105/20210526.pdf
12. Autio E., Mudambi R., Yoo Y. Digitalization and globalization in a turbulent world: Centrifugal and centripetal forces. *Global Strategy Journal*. № 11, P. 3–16, 2021. DOI: 10.1002/gsj.139616 AUTIO ET AL
13. Калаченкова К. О. Електронне урядування як складова розвинутого громадянського суспільства. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 6. С. 24–27. URL: <http://pap-journal.in.ua/privet-mir>
14. Про публічні електронні реєстри: Проєкт Закону від 10 вересня 2019 р. № 2110. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66772
15. Калаченкова К. О. Становлення доктрини ІТ-права. *Сучасна наука та освіта: стан, проблеми, перспективи*: зб. тез доповідей Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Полтава, 06 серпня 2021 р.). Полтава: ЦФЕНД, 2021. С. 52–53. URL: <http://www.economics.in.ua/>
16. Калаченкова К. О. Digital-суспільство як детермінанта формування ІТ-права. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2021. № 3. С. 12–18. URL: <http://www.law.stateandregions.zp.ua/issue-3-2021>
17. Ruvn O., Isaieva N., Sukhomlyn L., Kalachenkova K., Bilianska N. 2020. Cybersecurity as an element of financial security in the conditions of globalization. *Journal of Security and Sustainability Issues*. № 10(1). P. 175–188. URL: <https://jssidoi.org/jssi/papers/papers/view/572>

Reference

1. Kalachenkova K. O. (2017). Shchodo pytannia adaptatsii zakonodavstva Ukrainy u haluzi zviazku [On the issue of adapting the legislation of Ukraine in the field of communications]. Impact of European integration on the development of legal Science in Ukraine: *IVseukr. zaochna nauk.-prakt. konf. (m. Rivne, 27–28 kvitnia 2017 r.)*. P. 206–211. Rivne: Natsionalnyi universytet vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia. URL: [http://nuwm.edu.ua/nni-prava/news/pidsumki-roboti-vseukrajinskoji-zaochnoji-naukovo-praktichnoji-konferenciji-vpliv-jevointegraciji-na-rozvitok-juridichnoji-nauki-v-ukrajini_\[in Ukraine\]](http://nuwm.edu.ua/nni-prava/news/pidsumki-roboti-vseukrajinskoji-zaochnoji-naukovo-praktichnoji-konferenciji-vpliv-jevointegraciji-na-rozvitok-juridichnoji-nauki-v-ukrajini_[in Ukraine])
2. Kalachenkova K., Melnyk S., Pavliuchenko Yu., Titova O., Kvasnytska R. Principles of Business Activity in the Context of Sustainable Development. *The Importance of New Technologies and Entrepreneurship in Business Development: In The Context of Economic Diversity in*

- Developing Countries*: ICBT: International Conference on Business and Technology. 2021. P. 273–285. URL: <https://link.springer.com/book/10.1007%2F978-3-030-69221-6>
3. Kalachenkova K. O. (2017). Shchodo klasyfikatsii posluh zviazku. [Regarding the classification of communication services]. *Ekonomika, biznes-administruvannia, pravo – Economics, Business Administration, and law*. Issue № 3(3). P. 73–78 [in Ukraine].
  4. Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhnyimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony: Uhoda vid 27 chervnia 2014 r. (2014). *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine*. № 75 [in Ukraine].
  5. Shchodo proektu Zakonu Ukrainy «Pro elektronni komunikatsii»: Lyst Komisii z pytan nauky ta IT vid 22 chervnia 2015 r. № 119. URL: <http://www.cst.org.ua/docs/cherven1/NKRZI/21062015.pdf> [in Ukraine].
  6. Vysnovok Holovnoho naukovo-ekspertnoho upravlinnia na proekt Zakonu Ukrainy «Pro elektronni komunikatsii». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57401 [in Ukraine].
  7. Pro elektronni komunikatsii: Zakon Ukrainy vid 16 hrudnia 2020 r. № 1089-IX. (2021). *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. № 6 [in Ukraine].
  8. Implementatsiia Uhody pro asotsiatsiiu z YeS u haluzi poshtovoho zviazku. URL: <http://ukrposhta.ua/en/implementaciya-ugodi-pro-asociaciyu-z-yes-u-galuzi-poshtovogo-zvyazku-2> [in Ukraine].
  9. Pro poshtovyi zviazok: projekt Zakonu № 4353 URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70391 [in Ukraine].
  10. Kalachenkova, K. O. (2019). Shchodo pytannia didzhitalizatsii osvity. Legal support of socio-economic development: state and prospects: *Vseukr. nauk.-prakt. konf., prysviachenoi 35-richchiiu kafedry hospodarskoho prava Donetskoho natsionalnoho universytetu imeni Vasylia Stusa (m. Vinnytsia, 11–12 zhovtnia 2019 r.)*. Vinnytsia: URL: <https://dnu.sharepoint.com/portals/law/Lists/List5/DispForm.aspx?ID=119&ContentTypeId=0x0104005F6B808B2156BA4B9A600DC77FA367C4> [in Ukraine].
  11. Pyroh O., Kalachenkova K. and et. The Influence of Factors on the Level of Digitalization of World. *Economies International Journal of Computer Science and Network Security*, 2021. May. Vol. 21. № 5. P. 183–191. URL: http://paper.ijcsns.org/07_book/202105/20210526.pdf
  12. Autio E., Mudambi R., Yoo Y. (2021). Digitalization and globalization in a turbulent world: Centrifugal and centripetal forces. *Global Strategy Journal*. № 11. P. 3–16. DOI: 10.1002/gsj.139616 AUTIO ET AL
  13. Kalachenkova K. O. (2019). Elektronne uriaduvannia yak skladova rozvynenoho hromadianskoho suspilstva. *Porivnialno-analitychne pravo*. № 6. P. 24–27. URL: <http://pap-journal.in.ua/privet-mir> [in Ukraine].
  14. Pro publichni elektronni reistry: Proekt Zakonu vid 10 veresnia 2019 r. № 2110. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66772 [in Ukraine].
  15. Kalachenkova K. O. (2021). Stanovlennia doktryny IT-prava. *Modern science and education: state, problems, prospects*: Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (06 serpnia 2021 r.). Poltava: TsFEND. URL: <http://www.economics.in.ua/> [in Ukraine].
  16. Kalachenkova K. O. (2021). Digital-suspilstvo yak determinanta formuvannia IT-prava. *Derzhava ta rehiony. Serii: Pravo*. № 3. P. 12–18. URL: <http://www.law.stateandregions.zp.ua/issue-3-2021> [in Ukraine].

17. Ruvyn O., Isaieva N., Sukhomlyn L., Kalachenkova K., Bilianska N. (2020). Cybersecurity as an element of financial security in the conditions of globalization. *Journal of Security and Sustainability Issues* 10(1). P. 175–188. URL: <https://jssidoi.org/jssi/papers/papers/view/572>

Kalachenkova Kateryna Oleksandrivna, Associate Professor, Candidate of Law, Associate Professor of Economic and Administrative Law Vasyl Stus Donetsk National University, ***Pavlyuchenko Yuliya Mykolayivna***, Associate Professor, Doctor of Law, Associate Professor of Economic and Administrative Law Vasyl Stus Donetsk National University. The article is devoted to the problems of legal support of relations in the field of communication. The current state of legal support of relations in the field of communication is highlighted and steps are taken to develop directions for its improvement.

The emphasis is on the fact that increasing the role and importance of the communication industry in all spheres of society and public administration requires improvement of the legislation of Ukraine in this area.

The article analyzes the processes of adaptation of Ukrainian legislation to EU law and concludes that today there is a way to approximate Ukrainian legislation to EU law in the field of communications (electronic telecommunications and postal services) to eliminate systemic misunderstandings, optimize the development and adoption of relevant sectoral bills and ensuring integration into global information and telecommunications networks, active investment in the communications industry.

Emphasis is placed on the impact of digitalization on all spheres of society and the rapid development of global informatization, which has led to the need to improve the legal regulation of relations between government, business entities and civil society institutions.

According to the results of the study, it is concluded that the impact of the Internet on all public relations and the introduction of information and communication technologies in all spheres of public life and digitalization in general is the basis for the emergence of new legal relations that require special regulation.

It was concluded that in order to combat cybercrime, it is necessary to intensify cooperation between many institutions, both universal and regional. At the same time, the competencies of the relevant institutions are mostly duplicated, which reduces the effectiveness of cooperation between states in the fight against cybercrime. Mechanisms to combat cybercrime are created in the absence of special regulation.

Keywords: communication, telecommunication networks, Internet, digitalization, e-government.